

Thuis in het Verpleeghuis

Waardigheid en trots op elke locatie

Dames The-blik: 'De psychologische afstand'

De Dames The, Tineke van den Klinkenberg en Hetti Willemse, gaan sinds 2011 onverwachts op zorgvisite bij verpleeghuizen en woonzorgcentra door heel Nederland. Ze beoordelen de huizen op het 'thuis voelen' en kijken ernaar met de blik van: hoe zouden wij dit verpleeghuis voor onze eigen vader of moeder vinden? Dit is de tweede blogserie die ze voor Waardigheid en trots schrijven over hun zorgvisite ervaringen om de zorgsector scherp te houden en goede zorg te stimuleren.

Zeker 70-80 % van wat we opnemen, wat we doen en waar we over oordelen wordt bepaald door beeld. Ruim 10 % wordt bepaald door stemgeluid. Geschreven of gesproken tekst beklijft maar voor 10 %. Daarom is het zo belangrijk dat in de ouderenzorg rekening wordt gehouden met wat bewoners kunnen zien. Vanuit hun raam, vanaf hun balkon en zowel binnen als buiten. Het is belangrijk wat er dan bij iemand binnen komt in het hoofd en wat het bij hem of haar oproept.

Want heus, hoe chronisch ziek je lichamelijk of geestelijk ook bent, je bent een persoon van vlees en bloed met een eigen geest die op dat moment van je leven op zijn eigen manier functioneert. Iemand die zintuiglijk functioneert en reageert. Die behoeftes heeft die de lichamelijke verzorging te boven gaan. Het gaat dan om geestelijk welbevinden.

Je kunt natuurlijk alles feitelijk, rationeel, functioneel en op efficiency benaderen. Makkelijke, lange, cleane, rechte gangen voor het schoonmaken. Balzalen van restaurants met een eenheidsworst aan tafels en stoelen. Uit-serveercounters waar de gemiddelde fabriekskantine allang van afgestapt is. Normale diensten voor het

leven als wasserij, technische dienst en keuken weggestopt in de krochten van het verpleeghuis. Makkelijk te onderhouden vlak gemaaide grasvelden als buitenruimte. Hitte afgevend zwarte bitumen daken als uitzicht.

Zintuiglijk beleven

Tijdens onze zorgvisites besteden wij altijd erg veel aandacht aan wat er zintuiglijk te beleven valt. Wat zie je als je om je heen kijkt? Hoe zijn de kleuren? Wat ruik je? Wat kun je aanraken, voelen? Is er iets te horen? Word je verleid? Roept het een herinnering, een herkenning op? Word je op een idee gebracht, uitgedaagd, nieuwsgierig gemaakt? Zet het je geest aan het denken? Word je gestimuleerd om te denken: daar kan ik net naartoe lopen, want ik zie het en er zijn wat houvasten onderweg waardoor ik als het me teveel wordt even kan uitrusten. Hoor ik een (kunst) vogeltje kwinkeleren in een kooitje waar ik loop? Kan ik even op de rollator gaan zitten? Of kan ik rustig neerploffen op een bankje waar ik dan ook een momentje voor mezelf heb en lekker kan rondkijken, iemand ontmoeten, even kan zwaaien? Wij noemen het de psychologische afstand. De afstand die vanuit je zintuigen je prikkelt om te gaan bewegen, om je geest te activeren. Ook al is het maar een klein dingetje; je arm oplichten, net even iets verzitten, een glimlach of kreetje oproepen. Het is meer dan de gebruikelijke passiviteit.

Prikkels

Wij horen heel vaak dat de bewoners niet al te veel prikkels aankunnen. Het zou ze onrustig maken, desoriënteren. Vandaar de steriliteit.

Nu hebben wij hier niet voor gestudeerd. Wij zijn op dit terrein *selfmade women* met een gezond verstand. Met eigen ervaringen. Persoonlijk en via de zorgvisites en ons werk. Het is opvallend dat juist de zorglocaties die wij een hoog aantal THE kopjes geven in onze ogen goed scoren op aandacht voor de psychologie van de bewoners. Zij zijn in staat zonder overkill een goede balans tussen rust en reuring te creëren, tussen privacy en samenzijn. In de slipstream gaat dat gepaard met voordelen voor medewerkers en naasten. En dan denkt u misschien, ja maar dat is jullie kijk, dus natuurlijk krijgen deze locaties vier en half of vijf THE kopjes vanuit jullie vooringenomenheid. Dan is onze reactie dat wij constateren dat juist deze locaties vaak door andere en officiële instanties ook in het zonnetje worden gezet als hoogwaardige verpleeghuislocaties, waar bewoners zich prettig voelen. Of dat het huizen zijn die op waarderingssites hoge cijfers krijgen. En geloof ons, wij bekijken die waarderingssites pas achteraf. Of wij zijn er dan al veel eerder op zorgvisite geweest.

Wij raden verpleeghuizen dan ook ten zeerste aan om jezelf als verpleeghuis te leggen naast de psychologische afstand meetlat. Hoe heb ik binnen en buiten een sfeer gecreëerd om de zintuigen van de bewoners stimulanzen te bieden en welke mogelijkheden heb ik voor hen gecreëerd om een andere, een nieuwe geestelijke rijkdom te verwerven.

Meer weten

- [Lees ook de andere blogs van Dames-THe](#)

Nooit meer een blog van de Dames THe missen?

Abonneer u nu op onze wekelijkse nieuwsbrief.

Ik ga akkoord

Bij aanmelding voor onze nieuwsbrief en e-mails over bijeenkomsten, accepteert u ons [Privacy Statement](#) en geeft u toestemming aan Waardigheid en trots op locatie om u via e-mail op de hoogte te houden.

Ja, ik ga akkoord

Aanmelden

tags:

[Blogs Dames THe-blik](#) (51)

thema:

[Wonen en welzijn](#) (231)